

گواهی بیگانگان بر عظمت قرآن/ آیت بلاغت، سجل اخلاق و کتاب مقدس

الکس لوازون می گوید محمد(ص) کتابی به جا گذارد که در میان مسایل علمی جدید و نوین، آیت بلاغت و سجل اخلاق و کتاب مقدس است.

الکس لوازون می گوید محمد(ص) کتابی به جا گذارد که در میان مسایل علمی جدید و نوین، آیت بلاغت و سجل اخلاق و کتاب مقدس است.

به گزارش خبرنگار مهر، متن زیر برشی از کتاب «عالی ترین مکتب تربیت و اخلاق یا ماه مبارک رمضان» اثر آیت الله صافی گلپایگانی است که در ادامه می خوانید؛

در ادامه بحث قبلی، شهادت چند تن از دانشمندان مسیحی و مادیون را راجع به قرآن- این کتاب بزرگ آسمانی- ذکر می کنیم:

گواهی بیگانگان بر عظمت قرآن

۱. دکتر شبلی شمیل، لبنانی، متوفی ۱۹۱۷ میلادی، مؤلف کتاب «الحقیقه» در قصیده مشهوری که در مدح رسول اعظم صلی الله علیه وآله وسلم دارد، می گوید:

دَع مِن مُحَمَّدٍ فِي صَدَى قُرْآنِهِ لَا قَدْ نَحَاهُ لِلْحَمَةِ الْغَايَاتِ

أَتَى وَأَن اَكْ قَدْ كَفَرْتُ يَدِينَهُ هَلْ اَكْفَرْتُ يَمْحُكُمُ الْآيَاتِ

وَمَوَاعِظُ لَوْ اَتَّهَمُ عَمَلُوا بِهَا مَا قِيدُوا الْعُمَرَانِ بِالْعَادَاتِ

بِبَلَاغَةِ الْقُرْآنِ قَدْ خَلَبَ النُّهَى

وَيَسْتَفِيهِ اِنْحَى عَلَى الْهَامَاتِ مِنْ دُونِهِ الْاِبْطَالُ فِي كُلِّ الْوَرَى

مِنْ حَاضِرٍ اَوْ غَائِبٍ اَوْ اَتٍ

۲. ناصیف یازجی مسیحی، متوفی ۱۸۷۱ میلادی نویسنده و ادیب مشهور و مؤلف کتب «طوق الحمامه» و «مجمع البحرين» به فرزندش ابراهیم یازجی- که از رهبران نهضت علمی، ادبی و لغوی عرب، حافظ قرآن و مؤسس مجله «الضیاء» به شمار می رود- چنین وصیت کرده است:

اِذَا شِئْتَ اَنْ تَفُوقَ اقْرَانَكَ فِي الْعِلْمِ وَالْاَدَبِ وَصَنَاعَةِ الْاِنْشَاءِ فَعَلَيْكَ يَحْفَظُ الْقُرْآنَ وَتَهْجُ الْبَلَاغَةَ

۳. استاد سنیاس می گوید: قرآن، قانون عامی است که باطل از هیچ سویی به آن راه ندارد و صالح و شایسته برای هر زمان و مکان است و اگر مسلمانان به آن تمسک جسته و طبق تعالیم و احکام آن عمل می نمودند، صبح می کردند در حالی که مانند گذشته بر همه امت ها سیادت داشتند.

۴. بوسور سمیث انگلیسی می گوید: در تاریخ این موضوع، یگانه و بی مانند است که محمد صلی الله علیه وآله وسلم کتابی آورد که آیت بلاغت و دستور شرایع و نماز و دین است.

۵. دکتر گوستاولوبون فرانسوی می گوید: تعالیم اخلاقی قرآن، برگزیده آداب عالی و خلاصه مبادی کرام اخلاق است و از آداب انجیل، به درجات بالاتر است.

۶. ادوار لوهارت می گوید: نور حکمت قرآن، نوری است که بر سینه پیغمبری که برای ارشاد بشر مبعوث شد، نازل

گشت و دستوری باقی گذارد که هرگز با آن گمراه نمی گردند؛ قرآنی که جامع مصالح دنیا و خیر آخرت است.

۷. کنت هنری دی کستری می گوید: اگر در قرآن، غیر از جلوه و روشنی معانی و جمال و زیبایی مبانی دیگری نبود، کافی بود که بر افکار مسلط شود و قلوب را فرا گیرد.

۸. ریتورت واجب است اعتراف کنیم که: علوم طبیعی و فلک و فلسفه و ریاضیات که در اروپا در قرن دهم رواج و رونق یافت، اقتباس از قرآن گردید و اروپا مدیون اسلام است.

۹. جویث قرآن، به جهت کثرت فصاحت و بلاغت، خواننده را به محاسن خود جذب می نماید و شوق و علاقه او را به قرائت، زیاد می کند.

۱۰. دکتر موریس فرانسوی: قرآن فاضل ترین کتابی است که دست صنعت ازلی برای بشر پدید آورده و کتابی است که در آن شک و شبهه ای نیست.

۱۱. بولاتیلر: دشوار است که انسان گمان کند، قوه فصاحت بشری دارای تأثیر قرآنی باشد. قرآن معجزه است؛ زیرا مردان زمین و فرشتگان آسمان از ساختن مثل آن عاجز و قاصرند.

۱۲. پروفیسور دکتر سلیقیوفردیو ایتالیایی می گوید: بیشتر کسانی که در قرآن بحث و بررسی دارند، در تاریخ شرق متخصص هستند و از تعصب برکنارند؛ اجماع دارند بر اینکه: بزرگ ترین عمل ممکن برای خدمت بشر تا این زمان قرآن است.

۱۳. مسترکرنیکو انگلیسی، استاد آداب عربی در دانشگاه «الیکره»، وقتی که اساتید و ادبا در مجمعی از او درباره اعجاز قرآن پرسش کردند، پاسخ داد: قرآن برادر کوچکی به نام نهج البلاغه دارد. آیا در امکان کسی هست که مانند این برادر کوچک بیاورد تا برای ما جایز باشد که در امکان آوردن مثل برادر بزرگ، سخن بگوییم.

۱۴. لیون در جلالت و مجد قرآن، همین بس که مرور چهارده قرن نتوانسته از آن چیزی بکاهد، و هم چنان تازه و زنده است.

۱۵. جیبوس نیز از کسانی است که اعتراف می کند به اینکه قرآن، دستور اساسی و قانون عام برای عالم اسلامی است، دین و دنیا، سیاست و اجتماع، جنگ و تجارت، دادگستری و داوری و آن چه بر آن حیات انسانی دور می زند، در قوانین قرآن فراهم شده است.

۱۶. ادموند یورک قانون محمدی، قانونی است که برای همگان از سلطان تا کم ترین فرد مقرر شده، و استوارترین نظام حقوقی و بزرگ ترین موازین علمی قضایی و عظیم ترین تشریع روشن و منوری است که همانند آن در عالم، هرگز پدیدار نشده است.

۱۷. الکس لوازون، محمد صلی الله علیه و آله وسلم کتابی به جا گذارد که در میان مسایل علمی جدید و نوین، آیت بلاغت و سجل اخلاق و کتاب مقدس است؛ مسأله ای که با اساس و پایه های اسلامی معارضه نماید، وجود ندارد و بین تعالیم قرآن و قوانین طبیعت مناسبت و سازگاری و مطابقت تمام برقرار است.

۱۸. جیمس متشر: شاید قرآن از هر کتابی در عالم، بیشتر خواننده داشته باشد و به طور حتم از هر کتابی برای حفظ، آسان تر و تأثیرش در دل ها بیشتر است. و از مزایای آن این است که هنگام شنیدن آن، دل ها خاشع و ایمان زیاد می شود.

۱۹. دکتر لوپس صابونجی متوفی ۱۹۲۸، قصیده ای در مدح پیغمبر اعظم صلی الله علیه و آله و سلم سروده است که مطلع آن این است:

إلى العُربِ وَاُفَى يالرسالة احمدوجاءَ آياتِ الكتابِ يوجِدُ

۲۰. عبدالله یورکی در اشعار بسیاری رسول اعظم و قرآن مجید را مدح و ستایش فراوان کرده که از آن جمله این ابیات

است:

قَبَسٌ مِنَ الصَّحَرَاءِ شَعَشَعٌ نُورُهُ فَجَلَا ظِلَامَ الْجَهْلِ عَنِ دُنْيَانَا

وَمَشَى وَفِي أَرْدَانِهِ عَبَقُ الْهُدَى وَارِيحُ قَضَلِ عَطَرِ الْاَكْوَانَا

بَثَّ الشَّرِيعَةَ مِنْ غِيَاهِبِ رَمْسِيهَا قَرَعَى الْحُقُوقُ وَقَتَحَ الْأَذْهَانَا

مَرَحَى لَأَمَى يَعْلَمُ سَيْفَهُ بُغَاءَ بَعْرِبِ حِكْمِهِ وَبَيَانَا

تا اینکه می گوید:

أَيُّ مَسِيحِي أَجِلٌ مُحَمَّدًا وَرَاهُ فِي سِفْرِ الْغَلَا عُنْوَانَا

وَاطْأَطَأَ الرَّأْسَ الرَّفِيعَ لِذِكْرِ مَنْ صَاغَ الْحَدِيثَ وَعَلَّمَ الْقُرْآنَا

أَيُّ أَبَاهِي يَا رَسُولَ لَأْتَهُ صَقَلَ النَّفُوسَ وَهَدَّبَ الْوُجْدَانَا

وَلِيَّاتِهِ دَاسَ الْجَهَالَةِ وَانْتَضَى سَيْفُ الْجِهَادِ قَحْطَمَ الْاَوْثَانَا

غیر از شخصیت های مذکور، دانشمندان، شعرا و ادبای دیگری مانند: «ودیع بستانی»، «خلیل مطران»، «شبلی ملاط»، «سابازاریق» (شاعر فیحاء)، «حلیم دموس»، «تولستوی» روسی، «میس کوک» آمریکایی، «کارلایل»، «ولز» انگلیسی، «مونتی» فرانسوی و دیگر دانشمندان بزرگ کشورهای اروپایی، آسیایی و آمریکایی- که حتی آوردن نام آن ها در این مجال امکان ندارد- از قرآن به بزرگی و اعجاز یاد کرده اند که یکی از اهل اطلاع، کتابی بزرگ در این موضوع نگاشته و در آن، اعترافات بیگانگان را از هر ملت، هر کشور و هر زبان، با همان لغات و خط خودشان جمع آوری کرده و کرامت اسلام، جامعیت، مزایا و مفاخر این دین حنیف را از زبان و قلم آنان شرح داده است.

وَالْفَضْلُ مَا شَهَدَتْ بِهِ الْأَعْدَاءُ